

Motion till riksdagen 2007/08:A384

av **Birgitta Ohlsson m.fl. (fp, mp, c, v)**

Arbetsmarknadsfrågor rörande homosexuellas, bisexuellas och transpersoners rättigheter

Förslag till riksdagsbeslut

Riksdagen tillkännager för regeringen som sin mening vad som anförs i motionen om att lagen om förbud mot diskriminering i arbetslivet på grund av sexuell läggning även ska vara tillämplig på transpersoner.

Motivering

Riksdagens HBT-grupp är ett tvärpolitiskt nätverk i Sveriges riksdag som diskuterar och utarbetar förslag till riksdagsbeslut kring lagstiftning som berör homosexuella, bisexuella och transpersoner. Totalt deltar ett 60-tal personer i gruppen. Motionen är undertecknad av en riksdagsledamot ur varje partigrupp som deltagit i nätverkets arbete med motionen.

HBT är en paraplybeteckning för homosexuella, bisexuella och transpersoner. Homosexuella och bisexuella är män och kvinnor i olika åldrar med olika etnisk bakgrund, religion och politisk uppfattning. De kommer från olika samhällsklasser, från städer och från landsbygd. Det enda som skiljer dem från heterosexuella är att de har förmågan att älska och känna sexuell attraktion till någon av samma kön.

Med transpersoner brukar man avse transvestiter, transsexuella, intersexuella, dragkings/queens och andra personer som har en könsidentitet eller ett beteende som tidvis eller alltid skiljer sig från vad som utifrån stereotypa men utbredda föreställningar kan förväntas beroende på deras biologiska kön. Det kan också vara individer som av omgivningen uppfattas ha eller ge uttryck för en avvikande könsidentitet, till exempel genom att deras könsidentitetsuttryck tidvis eller alltid skiljer sig från normen för det kön som registrerats för dem

Fel! Okänt namn på

vid födseln. Transpersonsbegreppet som politisk term förutsätter inte att individen själv identifierar sig som transperson.

Våra utgångspunkter

Alla människor har vissa grundläggande behov gemensamma. Till dessa hör behov av kärlek, sex, trygghet och gemenskap med andra människor. Kärlek är en viktig drivkraft för såväl en personlig som samhällelig utveckling. Vår utgångspunkt är att kärlek och sexualitet mellan människor av samma kön är lika mycket värd som kärlek och sexualitet mellan människor av olika kön. Alla skall kunna leva ett värdigt liv, oavsett sexuell läggning eller könsidentitet. Tyvärr finns det i vårt samhälle ett förtryck av homosexuella, bisexuella och transpersoner, vilket bland annat tar sig uttryck i form av trakasserier, våld och diskriminering.

Riksdagen uttalade redan 1973 i utskottsbetänkandet LU1973:20 att ”en samlevnad mellan två parter av samma kön är en från samhällets synpunkt fullt acceptabel samlevnadsform”. I regeringens proposition 1986/87:124 heter det att ”den enda säkra skillnaden mellan homosexuella och heterosexuella är att homosexuella känslomässigt dras till personer av samma kön. I homosexuellas och heterosexuellas förhållanden finns motsvarande känslor av vänskap, omsorg, lojalitet, ömhet, kärlek osv.”

Trots dessa ställningstaganden finns diskriminering även i lagstiftningen. Bristerna består till stora delar av att lagar och praxis inte är anpassade till den verklighet som råder samt att de i många fall missgynnar personer på grund av deras sexuella läggning eller könstillhörighet.

I denna motion, som är ett resultat av vårt samarbete, föreslås sådana förändringar som vi anser är viktiga att genomföra för att målsättningen om ett pluralistiskt och mångkulturellt samhälle skall kunna uppnås. Denna vision innebär ett samhälle fritt från diskriminering, våld och fördomar mot personer på grund av deras sexuella läggning eller könstillhörighet. I denna motion tar vi upp sådana frågor som behandlas i arbetsmarknadsutskottet.

Transpersoners rätt till skydd

Transpersoner har ett svagt rättsligt skydd. I dag har transsexuella, enligt uppgift från Jämställdhetsombudsmannen (JämO), skydd i arbetslivet mot diskriminering. Då transsexualism handlar om könsidentitet faller de därmed under JämO:s ansvarsområde. Transvestiter och övriga transpersoner faller däremot utanför då det enbart är personer med nytt juridiskt kön som ingår i JämO:s ansvar. Vi vill framhålla att sexuell läggning och könsidentitet i sig är olika begrepp. Inte desto mindre anser vi motionärer att begreppen är närliggande och att det ofta lekmanmässigt görs sammanblandningar mellan dem.

Den parlamentariska Diskrimineringskommittén har nyligen presenterat sitt betänkande om en samlad diskrimineringslagstiftning. Ett förslag finns också om att slå samman de fyra ombudsmännen mot olika former av diskri-

Fel! Okänt namn på

minering (JämO, HomO, DO och Handikappombudsmannen) till en samlad ombudsmannamyndighet. Förslagen bereds nu i Regeringskansliet.

Oavsett hur den framtida myndighetsorganisationen och lagstiftningen slutligen konstrueras är det angeläget att transpersoner ges ett uttryckligt skydd mot diskriminering genom att könsidentitet görs till en särskild diskrimineringsgrund. Den som utsatts för diskriminering på grund av könsidentitet måste också veta att det finns en ombudsman vars mandat uttryckligen inkluderar frågor kring diskriminering på grund av könsidentitet. Detta bör riksdagen som sin mening ge regeringen till känna.

Stockholm den 4 oktober 2007

Birgitta Ohlsson (fp)

Helena Leander (mp)

Marianne Berg (v)

Fredrick Federley (c)